

Valstybinei kainų ir energetikos kontrolės komisijai

2015-08-28 Nr. 008-10-14500

Verkių g. 25C-1, 08223 Vilnius

Papildomai siunčiama el. paštu: rastine@regula.lt

DĖL ŠILUMOS KAINŲ NUSTATYMO METODIKOS PAKEITIMO PROJEKTO

UAB „Vilniaus energija“ (toliau – **Bendrovė**) susipažinusi su Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos (toliau – **Komisija**) nutarimo „Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2013 m. vasario 28 d. nutarimo Nr. O3-73 „Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 „Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos“ pakeitimo“ pakeitimo projektu (toliau – **Projektas**), teikia pastabas, komentarus bei siūlymus.

1. Projekto 1.1 ir 1.2 punktuose keičiami Komisijos 2013 m. vasario 28 d. nutarimo „Dėl Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos 2009 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. O3-96 „Dėl Šilumos kainų nustatymo metodikos“ pakeitimo“ (toliau – **Nutarimas**) 5 ir 6 punktas, pratęsiant vidutinės svartinės kapitalo kainos (WACC) ir investicijų grąžos skaičiavimą, naudojant ūkio subjekto ataskaitinio laikotarpio balanso (ne pagal atskirus verslo vienetus) rodiklius (iki 2015 m. gruodžio 31 d.) bei investicijų grąžos skaičiavimą nuo atitinkamo verslo vieneto reguliuojamo turto vertės (iki 2016 m. liepos 1 d.). Komisija nenurodo tokio pratęsimo priežasčių bei niekaip nemotyvuoja, kodėl 1.1 ir 1.2 punktuose naudojami skirtingi laikotarpiai, nors šiuo metu galiojančioje Nutarimo redakcijoje jie buvo vienodi, o ir patys Nutarimo 1.1. ir 1.2 punktų rodikliai yra tarpusavyje susiję. Bendrovės nuomone būtų tikslinga ir logiška Nutarimo 1.1. punkto laikotarpį pratęsti iki 2016 m. liepos 1 d., tai leistų užtikrinti ne tik paminėtus principus, bet ir būtų išlaikytas vieningas principas visų šilumos tiekėjų atžvilgiu, atitiktų reikalavimą, kad šilumos kainos (kainos dedamosios) turi būti nustatomos naudojant tik audituotus duomenis bei išlaikytas analogiškas principas, kaip Projekto 1.2 punkte. Teikiant bazinės kainos dedamųjų projektą, pvz., 2016 m. sausio 31 d., šilumos tiekimo įmonė turėtų naudoti 2015 metų balanso duomenis pagal atskirus verslo vienetų, tačiau tokiu metu nebus net preliminarinių duomenų, nekalbant jau apie audituotus, kurie turi būti parengti iki einamųjų metų gegužės 1 d.

2. Projekto 1.3 punkte siūloma papildyti Nutarimą 7 punktu, kuris keičia šilumos bazinės kainos perskaičiavimo reglamentavimą: „*Perskaičiuojant šilumos bazinės kainos pastoviąją dedamąją, nustatytą vadovaujantis iki 2013 m. gruodžio 31 d. galiojusia Šilumos kainų nustatymo metodika, dėl Metodikos 74.9 punkte nustatyto koregavimo, šilumos bazinėje kainoje nustatyta investicijų grąža apskaičiuojama įvertinus normatyvinį pelną ir palūkanų sąnaudas.*“ Projekte turi būti nustatyta, kaip šis punktas taikomas, kaip vertinamas normatyvinis pelnas ir palūkanų sąnaudos praktiškai, t.y. aiškiai nurodant, kokie atliekami pakeitimai 74.9 punkto formulėje.

Bendrovė jau ne kartą yra teikusi Komisijai paaiškinimus raštu, kad palūkanų sąnaudų traktavimas kaip investicijų grąža (normatyvinis pelnas), perskaičiuojant šilumos bazinės kainos dedamąsias, neatitinka galiojančių teisės aktų nuostatų bei prieštarauja šilumos bazinių kainų nustatymo, nuoseklumo ir teisės aktų negaliojimo atgal (*lex retro non agit*) principams. Bazinių kainų, nustatytų vadovaujantis iki 2013 m. gruodžio 31 d. galiojusia Šilumos kainų nustatymo metodika (toliau – **Metodika**), palūkanų sąnaudų priskyrimas prie investicijų grąžos (normatyvinio pelno), vertinamos skaičiuojant investicijų grąžą pagal 2014 m. sausio 1 d. įsigaliojusią Metodikos redakciją, yra

klaidingas. Kol ūkio subjekto investicijų gražos norma (WACC) nėra nustatyta pagal Metodikos reikalavimus, o pats WACC apskaičiavimo mechanizmas nuo pat Metodikos patvirtinimo nuolatos keičiamas ir iki šiol nėra prieita galutinės pozicijos, kaip gi šis rodiklis turėtų būti apskaičiuojamas, yra nelogiška ir nekorektiška lyginti skirtingais principais nustatytus rodiklius ir eliminuoti palūkanų sąnaudas.

Projekte siūlomas Metodikos pakeitimas faktiškai reiškia, jog iš šilumos kainos būtinųjų sąnaudų, nesibaigus bazinės kainos dedamųjų reguliavimo periodui, yra eliminuojamos bazinės palūkanų sąnaudos, o tai neatitinka vieno iš pagrindinių Metodikos tikslų – didinti Lietuvos šilumos ūkio investicinės aplinkos stabilumą bei pažeidžia bazinių šilumos kainų, nustatytų pagal iki 2013 m. gruodžio 31 d. galiojusią Metodiką principus. Taip pat neatitinka bei prieštarauja iki 2013 m. gruodžio 31 d. galiojusios Metodikos 80.1 punktui, kuriame aiškiai nurodoma, kad *palūkanų sąnaudos yra ne investicijų gražos (normatyvinio pelno), o pastoviųjų sąnaudų dalis*. Jei Komisija nori prie normatyvinio pelno pridėti dar ir palūkanų sąnaudas, bei vertinti tai kaip bendrą bazinėje kainoje nustatytą investicijų gražą – atitinkami pakeitimai turi būti atlikti ir anksčiau galiojusioje Metodikos redakcijoje.

Komisija yra pripažinusi, kad Metodika yra detalus konkretų reguliavimą, o ne bendrus principus, nustatantis teisės aktas, todėl jis negali būti aiškinamas plečiamai pagal Komisijos diskreciją. 2015-06-30 Komisijos posėdyje 5 darbotvarkės punktu buvo nagrinėtas tai pačiai monių grupei kaip Bendrovė priklausančios UAB „LITESKO“ klausimas „Dėl uždarnosios akcinės bendrovės „Litesko“ filialo „Telšių šiluma“ karšto vandens kainos dedamųjų nustatymo“. Šiame posėdyje vienas iš Komisijos narių konstatavo, kad sprendžiant dėl klausimų, kurių reguliavimas konkrečiai aptartas Metodikoje, turi būti taikoma būtent ji, o ne abstraktūs principai, o tuo atveju, jei manoma, kad Metodikos reguliavimas nėra tinkamas, jis turi būti keičiamas, užuot vietoj Metodikos taikant bendrus abstrakčius principus, nes tokiu būdu yra pažeidžiamas tiesiogiai Metodikoje nustatytas reguliavimas (specialiosios normos viršenybės prieš bendrąsias normas principas, *lex specialis derogat legi generali*).

Pažymėtina, kad tokio pakeitimo jokių būdu negalima laikyti patikslinančiu, kaip kad nurodoma Projekto lydraštyje, nes iš principo keičiamas investicijų gražos normatyvinio pelno traktavimas, buvęs iki Metodikos, įsigaliojusios nuo 2014 m. sausio 1 d., priėmimo ir netaikytas praktikoje daugiau nei metus po jos priėmimo. Jei Komisija visgi neatsižvelgtų į Bendrovės pateiktas pastabas dėl Projekto 1.3 punkto, bei įvertinus, kad įvedamas visiškai naujas reglamentavimas – Projekte būtinai turi būti nurodyta nuo kada (ne anksčiau nei įsigalios Metodikos pakeitimai, *lex retro non agit* principas) ši nuostata ir kokiems projektams (pateiktiems po Metodikos pakeitimų įsigaliojimo, *lex retro non agit* principas) šis reglamentavimas taikomas.

Taip pat laikome būtinu pažymėti, jei jau keičiamas investicijų gražos (normatyvinio pelno), nustatyto iki Metodikos, įsigaliojusios nuo 2014 m. sausio 1 d. priėmimo, traktavimas, kuriam Bendrovė nepitaria – *atitinkama nuostata turi būti nuosekliai išlaikyta ir visame teisės akte*. Žinant Komisijos skaičiavimų praktiką nuo 2015 m. balandžio mėnesio bei įvertinus pačios Komisijos viešai skelbiamo Šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo modulio formules¹, siekiant Metodikos aiškumo ir skaidrumo, Projekto 1.3 punktas turi būti papildytas ir nuoroda į Metodikos 74.5 punktą bei, kaip minėta aukščiau, formulės turi atitikti pasikeitusį reglamentavimą.

3. Projekto 2.2 punktu (Metodikos 36 punktas) siūloma nustatyti, kad bendrosios sąnaudos, kurioms Ūkio subjektas, vadovaudamasis priešastingumo principu, turi priskirti kaip galima mažiau sąnaudų, turi sudaryti ne daugiau kaip 10 proc. *paskirstytinų pastoviųjų sąnaudų*. Tačiau tai prieštarauja Šilumos kainų nustatymo metodikos principų aprašo, patvirtinto LR Vyriausybės 2011 m. liepos 13 d. nutarimu Nr. 889, (toliau – **Principų aprašas**) 10.3 punktui, kuris aiškiai nustato, kad bendrosios sąnaudos turi sudaryti ne daugiau kaip 10 procentų **visų ūkio subjektu per ataskaitinį laikotarpį**

¹ Šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo modulyje naudojamos formulės investicijų gražai perskaičiuoti neatitinka Metodikos 74.5.3 punkte numatytų skaičiavimų.

patirtu sąnaudų struktūroje. Pažymėtina, kad analogiška nuostata galioja ir kituose energetikos sektoriuose.

Vadovaujantis Šilumos ūkio įstatymo 2 straipsnio 29 dalimi, Metodika turi būti parengta pagal Principų aprašą. **Komisija privalo laikytis Principų rengdama ir tvirtindama Metodiką,** analogiškos nuostatos Komisija nuosekliai laikosi priimdama ir kitus, su šilumos tiekimo veikla susijusius teisės aktus (pvz. Vidutinės biokuro kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašas, vidutinės rinkos kuro kainos nustatymo principas²). Sąnaudų grupių ir kategorijų nustatymo reikalavimai aiškiai apibrėžti Principų III skyriuje „Sąnaudų nustatymas ir paskirstymas“ bei ne kartą yra išdėdėję savo raštuose (pvz.: 2013-06-26 Nr. R2-1913): „**Metodikos nuostatos negali būti aiškinamos taip, kad paneigtų aukštesnės galios teisės aktais įtvirtintą reglamentavimą**“.

Principų 10.3 punktas visiškai aiškiai ir nedviprasmiškai nurodo, kad 10 procentų turi būti skaičiuojami nuo visų ūkio subjektų sąnaudų – **kas draudžia** tokią aukštesnės galios teisės akto normą kaip nors susiaurinti ar kesti bendrųjų sąnaudų vertinimo principą. Komisija **neturi jokio pagrindo** imti traktuoti būtinųjų sąnaudų sąvoką kitaip, nei ji nurodyta Principų apraše. Atitinkamai siūlomas Metodikos 36 punkto pakeitimas yra naikintinas, kaip prieštaraujantis galiojantiems teisės aktams.

4. Projekto 2.4, 2.5 punktuose yra keičiamos nuostatos susijusios su ATL sąnaudų pripažinimu. Atkreipiame dėmesį, kad Projekte turi būti numatytas ne tik ATL pajamų vertinimo pabaigos, bet ir pradžios laikotarpis. Pažymėtina, kad iki 2009 m. liepos 23 d. šilumos tiekimo įmonėms teisės aktais apskirtai nebuvo nustatyta prievolė tikslingai panaudoti lėšas gautas už parduotus ATL, t.y. pardavus ATL, gautas lėšas investuoti aplinkos taršą mažinančioms priemonėms (dėl kurių mažėtų iškastinio kuro naudojimas) įgyvendinti. Vadovaujantis 2014 m. gruodžio 18 d. priimtu LR Klimato kaitos valdymo finansinių instrumentų įstatymo Nr. XI-329 2, 5, 6, 8, 121, 13, 15, 18 ir 20 straipsnių, 1 ir 2 priedų pakeitimo įstatymu, neteko galios Klimato kaitos valdymo finansinių instrumentų įstatymo (toliau – **Įstatymas**) 5 straipsnio 6-8 dalys, reglamentuojančios lėšų, gautų už apyvartinių taršos leidimų pardavimą, panaudojimą. Tačiau ir Įstatymo redakcijos, galiojusios nuo 2009-07-23 iki 2014-12-31, 5 straipsnio 7 dalis 1 punkte buvo aiškiai nurodyta, jog „**Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti reikalavimai [dėl teigiamo ATL prekybos rezultato panaudojimo krypčių] netaikomi veiklos vykdytojams: įgyvendinusiems (įdiegusiems) geriausių prieinamų gamybos būdų technologijas, energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir atsinaujinančių energijos išteklių panaudojimo priemonės, kurios sumažino išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį į aplinką, – per prekybos laikotarpį, kuris nustatomas pagal Nacionalinio šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo plano ir (ar) Europos Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje dalyvaujančių veiklos vykdytojų sąrašo galiojimo laikotarpį**“.

Šią Įstatymo nuostatą (galiojusią išimtį) atitinka ir Metodikos (redakcijos iki 2013-12-31) 70.3, (redakcijos nuo 2014-01-01) 74.10 punktai. Atitinkamai Projekte turi būti patikslintas tiek pajamų vertinimo laikotarpis, tiek ir atitinkamu laikotarpiu galiojusios Įstatymo 5 straipsnio 7 dalies išimtis atitinkantys pajamų nevertinimo atvejai.

Taip pat nevisiškai aiški ir Projekto 2.4 punkto nuostata dėl 2013–2020 metų laikotarpiui Europos Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje dalyvaujančių veiklos vykdytojų sąrašė, patvirtintame Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2014 m. kovo 20 d.

² 2013 metų gruodžio 27 d. vykusio Komisijos viešojo posėdžio vienuolikto darbotvarkės klausimo (dėl vidutinės biokuro kainos nustatymo tvarkos ir sąlygų aprašo pavirtinimo) derinimo pažymoje į visus ūkio subjektų prašymus tikslinti vidutinės rinkos kainos apskaičiavimo tvarką, buvo atsakoma, kad tokio skaičiavimo nenumato Šilumos kainų nustatymo metodikos principų aprašas: „Aprašo Projektas parengtas remiantis šiuo metu galiojančiu teisiniu reglamentavimu. Šilumos kainų nustatymo metodikos principų aprašo 23.3.1 punkte numatyta, kad atitinkamo laikotarpio šalies vidutinė atitinkamo kuro išteklių rinkos kaina nustatoma kaip **geometrinis** šalies šilumos tiekėjų, realizuojančių daugiau kaip 10 GWh šilumos per metus, ir nepriklausomų šilumos gamintojų pirktos kuro kainų **vidurkis**“.

įsakymu Nr. D1-295/4-175, nurodytų nemokamų apyvartinių taršos leidimų skaičiaus įvertinimo, t.y. kokie konkrečiai veiksmai turi būti atliekami.

5. Siūlome tikslinti Projekto 2.17 punkte numatytą Metodikos 75.1 punkto redakciją, išdėstant jį taip: „**75.1. faktinius pagamintos ir įsigytos šilumos kiekių (struktūros) pokyčius, įskaitant pokyčius, įvykusius nuo šilumos bazinės kainos (kainos dedamųjų) perskaičiavimo projekto pateikimo iki šilumos kainos nustatymo, tačiau ne vėlesnius nei Metodikoje numatytas 3 mėnesių šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimo projektų vertinimo laikotarpis**“. Šis patikslinimas būtinas siekiant užtikrinti vieną iš pagrindinių Metodikos tikslų – investicinės aplinkos stabilumą, bei nepažeisti šilumos tiekimo įmonių interesų. Pagal Metodikoje numatytus kainų nustatymo / perskaičiavimo procedūras yra planuojami ir vertinami investiciniai projektai, planuojami įmonių veiklos rezultatai, priimami svarbūs su ūkio veikla susiję sprendimai, todėl bet koks nukrypimas nuo jų gali turėti reikšmingos įtakos. Atsižvelgiant į tai, kad vis dažniau ne dėl šilumos tiekimo įmonių kaltės projektų nagrinėjimas užsitęsia ilgiau nustatytų terminų ir kartais sąmoningai yra vilkinamas vietos savivaldybių – Projekte būtina numatyti tam tikrą apribojimą.

6. Projekto 2.18 punktu, siūloma papildyti Metodiką nauju 75¹ punktu ir nustatyti, kad: „**Jei šilumos kainos kintamoji dedamoji perskaičiuojama atsižvelgus į Metodikos 75.2.1 punkte numatytą atvejį ir šilumos kainoje įvertinamos prognozuojamos atsinaujinančius energijos išteklius naudojančio šilumos gamybos įrenginio lyginamosios kuro sąnaudos (kg_{ne}/MWh), kito perskaičiavimo metu lyginamųjų kuro sąnaudų (kg_{ne}/MWh) rodiklis gali būti koreguojamas, atsižvelgus į faktinius to šilumos gamybos įrenginio rodiklius**“.

Atkreiptinas dėmesys, kad remtis vienu metų faktiniais duomenimis nėra teisinga, vienerių metų informacija nėra reprezentatyvi ir nėra tiek objektyvi, kiek duomenys paremti kelerių metų faktiniais rodikliais. Šilumos gamybos suvartoto kuro balansas bei šilumos gamybos įrenginių darbo režimai priklauso nuo faktinių klimatinių sąlygų – oro temperatūros. Taigi pažymėtina, kad kuro norma nėra fiksuotas dydis ir esant tiems patiems gamybos šaltiniams gali skirtis skirtingais laikotarpiais priklausomai nuo daugelio aplinkybių, pvz.: dėl pikinių šilumos poreikių patenkinimo užkuriant papildomus šilumos gamybos įrenginius. Taip pat būtina pažymėti, jog kuro norma yra fiksuota visam baziniam laikotarpiui (išskyrus atvejus, kai didinamas kuro iš atsinaujinančių šaltinių panaudojimas), todėl ji yra planuojama atsižvelgiant ne tik į faktinius, bet ir kitus veiksnius, kurių pasikeitimas galimas per bazinį laikotarpį. Kitaip tariant yra suplanuojamos vidutinės viso bazinio šilumos kainos dedamųjų galiojimo laikotarpio lyginamosios kuro sąnaudos, ko nebūtų pagal siūlomą Projekto 2.18 redakciją, nes būtų imamas vienerių metų faktinis rezultatas ir nustatomas visam likusiam bazinės šilumos kainos dedamųjų galiojimo laikotarpiui.

Atsižvelgiant į paminėtą, Projekto 2.18 punkte būtina nustatyti konkrečias sąlygas lyginamųjų kuro sąnaudų koregavimui esant Metodikos 75.2.1 punkte numatytiems atvejams. Jeigu planuojama vadovautis vienerių metų faktiniais duomenimis, labai tikėtina, kad kito ataskaitinio laikotarpio lyginamosios kuro sąnaudos skirsis. Todėl prašome numatyti vėlesnių laikotarpių lyginamųjų kuro sąnaudų koregavimo galimybę arba išdėstyti Projekto 2.18 punktą taip: „**Jei šilumos kainos kintamoji dedamoji perskaičiuojama atsižvelgus į Metodikos 75.2.1 punkte numatytą atvejį ir šilumos kainoje įvertinamos prognozuojamos atsinaujinančius energijos išteklius naudojančio šilumos gamybos įrenginio lyginamosios kuro sąnaudos (kg_{ne}/MWh), kito perskaičiavimo metu lyginamųjų kuro sąnaudų (kg_{ne}/MWh) rodiklis gali būti koreguojamas, atsižvelgus į faktinius to šilumos gamybos įrenginio rodiklius bei atsižvelgiant į motyvuotus ūkio subjekto argumentus dėl lyginamųjų kuro sąnaudų dydžio ateinantiems laikotarpiams iki kito reguliavimo periodo**“.

7. Prašome patikslinti, vadovaujantis Projekto 2.21 punktu, papildomai teikiama Metodikos 22 priedo lentelė turi būti pilnai užpildyta, ar joje turi būti nurodomi tik faktiniai kuro kiekiai ir kainos?

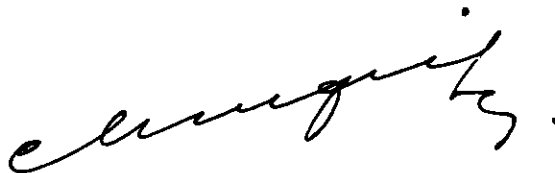
8. Bendrovės nuomone, Metodiką būtina papildyti nuostatomis dėl reguliacinės turto likutinės vertės nustatymo, nes šiuo metu galiojantis reglamentavimas neužtikrina būtinųjų sąnaudų padengimo principo. Pažymėtina, kad visos investicijos, įskaičiuojamos į šilumos kainą, yra suderintos su Komisija ir atitinkamomis savivaldybėmis, todėl jų padengimas turi būti užtikrinamas per šilumos tarifą, įvertinus nusidėvėjimo sąnaudas ir investicijų grąžą. Tačiau dėl anksčiau ir šiuo metu galiojančių kainodaros principų, kai naujai sukurto turto nusidėvėjimo nebuvo galima įtraukti į šilumos kainą neprasidėjus naujam reguliavimo periodui, ar kai šilumos kainos dedamųjų perskaičiavimas atliekamas tik kartą per metus – tarp faktinės turto eksploatavimo pradžios ir to turto įtraukimo į šilumos kainą momento susidaro tam tikras atotrūkis, t. y. faktinis priskaičiuotas nusidėvėjimas ir reguliacinis turto nusidėvėjimas nesutaps. Metodikoje yra numatytas nusidėvėjimo (atitinkamai ir likutinės vertės) neatitikimas tik dėl skirtingų nusidėvėjimo normatyvų, tačiau nėra įvertinama, kad skirtumas dar susidaro ir dėl atitinkamos investicijos įtraukimo į šilumos kainą momento, lyginant su jos faktine eksploatacijos pradžia. Prašome Komisijos Metodikoje aiškiai numatyti, kad skaičiuojant turto nusidėvėjimo sąnaudas, reikia vadovautis ne tik Komisijos nustatytais nusidėvėjimo normatyvais (išskyrus koncesijos ir nuomos atvejus), bet ir atsižvelgti į to turto įtraukimo į šilumos kainą momentą. Tai užtikrintų pagrindiniuose energetikos sektoriaus teisės aktuose įtvirtintą būtinųjų sąnaudų padengimo principą. Šiuo metu nėra atsižvelgiama į faktinį investicijos padengimą per šilumos kainą, jei turtas faktiškai nusidėvėjęs ir jo nusidėvėjimo normatyvas nesiskiria nuo Komisijos nustatyto, tokio turto nusidėvėjimas nebūtų įskaičiuojamas į šilumos kainą, nors reguliacinio turto prasme jis dar galėtų būti nenudėvėtas (nusidėvėjimas nekompensuotas per šilumos kainą) dėl aukščiau jau minėtų kainodaros principų.

Komisijos Reguliavimo apskaitos ir sąnaudų paskirstymo praktinių rekomendacijų bei apskaitos atskyrimo ir sąnaudų paskirstymo praktinio modelio projektų derinimo pažymoje buvo nurodyta: „turto vieneto likutinė vertė Metodikos įsigaliojimo dieną turi būti lygi įsigijimo vertės ir nusidėvėjimo, įtraukto į kainos skaičiavimus ankstesniais laikotarpiais, skirtumui“, tačiau ši nuostata iki šiol nėra aiškiai reglamentuota, nėra gautas oficialus ir vienodas visoms šilumos tiekimo įmonėms Komisijos išaiškinimas šiuo klausimu.

Tikimės konstruktyvaus bendradarbiavimo bei objektyvaus Bendrovės pateiktų pastabų / siūlymų įvertinimo. Esant poreikiui Bendrovės specialistai yra pasirengę aptarti susitikimo su Komisijos atstovais metu šiuo raštu teikiamas pastabas / pasiūlymus.

Pagarbiai

Technikos direktorius,
i.e. prezidento pareigas

Marijan Burinskij

V. Jurkevičius, 2667318

Uždaroji akcinė bendrovė „Vilniaus energija“
Jočionių g. 13, LT-02300 Vilnius
Tel.: (8 5) 266 7199, 1899
Faksas (8 5) 266 7339

Duomenys kaupiami ir saugomi
Juridinių asmenų registre
Kodas 111760831
PVM mokėtojo kodas LT117608314

A. s. LT927044060001583907
AB SEB bankas
Banko kodas 70440
el. p. info@vilniausenergija.lt